

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-391)

Apr (2) / 2023

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	4
3. தத்வ த்ரயம்.....	5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	10
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	17

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 211)

58-2. சங்கர: ஸ அநல: ஸ ஊர்ஜோ வ்யாபிமாந் ப்ரணவாந்தக:

59-1. ததச்ச சங்கநிதயே நம: ஸோயம் நவாஷ்டர:

பொருள் - “ஓம்” என்பதைத் தொடர்ந்து சங்கர என்பதைக் குறிக்கும் “ச” என்பது, அக்னியைக் குறிக்கும் “ர” என்பதுடன் இணைந்து, தொடர்ந்து “உ” என்பது நெடிலாக அமைந்து, தொடர்ந்து “அ” என்பதும் புள்ளியும் அமைந்து, அதன் பின்னர் “சங்கநிதயே நம:” என்பது ஒன்பது எழுத்து கொண்ட மந்திரமாக உள்ளது (“ஓம் ச்ரூம் சங்கநிதயே நம:”).

59-2. பவித்ர: ஸ அநல: ஸ ஊர்ஜோ வ்யாபிமாந் ப்ரணவாந்தக:

60. ததச்ச பத்மநிதயே நம: ஸோயம் நவாஷ்டர:

க்ஷேத்ரேசாத் பத்மநியந்தம் மந்த்ராணாம் தசகம் த்விதம்

பொருள் - “ஓம்” என்பதைத் தொடர்ந்து, தூய்மையான அக்னியைக் குறிக்கும் “ர” என்பதுடன் இணைந்து, தொடர்ந்து “உ” என்பது நெடிலாக அமைந்து, அதன் பின்னர் “பத்மநிதயே நம:” என்பது ஒன்பது எழுத்து கொண்ட மந்திரமாக உள்ளது (“ஓம் ப்ரூம் பத்மநிதயே நம:”). இப்படியாக “க்ஷேத்ரம் (ச்லோகம் 49)” தொடங்கி, “பத்மநிதி (ச்லோகம் 60)” முடிய பத்து மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 77)

[ஸேநாபதி] தேவனே! எய்வனுக்கு அம்பு முதலானவை எவ்விதம் அடிபணிந்து நிற்கின்றனவோ அது போன்று நான் உங்கள் வசப்பட்டவன் ஆவேன்.

108. நிஷ்ப்ரத்யூஹ ஸமுத்திதை: அதிகதஸ்தைர்ய: ப்ரமாணாதிபி:

ஸ்வச்சந்த ப்ரதமாந செளர்ய விபவ: ஸ்வாயத்தஸித்திர் பவாந்

இத்தம் ஸத்யநுபல்லவம் பரிபதச்சிந்தாபலஸ்நோதஸ:

ஸத்தா அவஸ்திதி: வ்ருத்திஷு ஸ்வயம் அஹம் சாயாஸமஸ்தஸ்ய தே

பொருள் - [ஸேநாபதி கூறுதல்] தங்களுடைய வலிமையானது, மறுக்க இயலாத ப்ரமாணங்கள் போன்றவற்றால் நிலையாக உள்ளது. உங்களுடைய செளர்யமானது, வேறு எதனையும் சார்ந்து இராமல், உங்களை மட்டுமே சார்ந்து நிற்கிறது. இவ்விதம் உள்ளதால், உங்களுடைய விருப்பம் அனைத்தும், தடையின்றி ஓடும் நதி போன்று, எந்தவிதமான இடையூறும் இன்றி பலன் அளிப்பவையாக உள்ளன. நான் எனது செயல்கள் மத்தும் இருப்பு ஆகியவற்றில் உம்முடைய நிழல் போன்றே உள்ளவன் ஆவேன்.

[ஸேநாபதி] நானும் ஸுமதியும், நீரை விட்டு அகலாத மீனைப் போன்று, ஒரு நொடியும் உம்மை விட்டுப் பிரியமாட்டோம்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 89)

193. நித்யோதித சாந்தோதிதாதி பேதமும், ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதூராத்மயமும், கேசவாதி மூர்த்யந்தரமும், ஷட்த்ரிம்சத் பேத பிந்நமான பத்மநாபாதி விபவமும், உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரம ததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரி க்ருஷ்ண மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாத்யவதார விசேஷங்களும், அவற்றினுடைய புஜாயுத வர்ண க்ருத்ய ஸ்தாநாதி பேதங்களும், தூர்வதரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம்.

அவதாரிகை – ஆக, விபவங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும், அதில் கௌண முக்க்ய விபாகத்தையும், அந்த கௌணமுக்க்யங்களுக்குண்டான பரஸ்பர விசேஷத்தையும் அருளிச் செய்தார் கீழ். அநந்தரம், கீழ்ச் சொன்ன பரவ்யூஹங்களிலும் முக்க்ய விபவங்களிலுமுண்டான அவாந்தரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுத வர்ணாதி பேதங்களும் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும் சொல்லாமைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்கிறார் (நித்யோதித) இத்யாதியாலே.

விளக்கம் – விபவங்களுடைய எண்ணற்ற தன்மைகள், அவற்றில் உள்ள முக்கியம் மற்றும் முக்கியம் அல்லாத வேறுபாடுகள், முக்கியம் மற்றும் முக்கியம் அல்லாதவை குறித்துள்ள சிறப்புகள் போன்ற பலவற்றையும் இதுவரை அருளிச்செய்தார். அடுத்து, இதுவரை கூறப்பட்ட பரம், வ்யூஹங்கள் மற்றும் முக்கியமான விபவங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ள உட்பிரிவுகள், அவற்றில் காணப்படும் “திருக்கரங்கள், ஆயுதங்கள், நிறம்” போன்ற வேறுபாடுகள் முதலியவற்றைக் கூறவேண்டும் என்றாலும், அவற்றைக் கூறாமல் விடுத்தமைக்கான காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - நித்யோதித சாந்தோதிதாதி பேதமாவது, “நித்யோதிதாத் ஸம்பபூவ ததா சாந்தோதிதோ ஹரி:” இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே நித்யமுக்கதாநுபாவ்யராய் நித்யோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும், அவர்பக்கலில் நின்றும் உத்பந்நராய், ஸங்கர்ஷண வ்யூஹ காரணமாய், சாந்தோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற வ்யூஹ வாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவ மூர்த்தியில் பேதமும். வ்யூஹங்கள் நாலென்றும் மூன்றென்றும் சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும். “நாலுமுண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது, வ்யூஹ வாஸுதேவ ரூபத்துக்குப் பரரூபத்திற் காட்டில் அநுஸந்தேய குண பேதமில்லாமையாலே” என்று அபியுக்தர் சொல்லுகையாலே, இவர் கீழ் வ்யூஹ த்ரயமென்றருளிச் செய்ததுக்கும் இங்கு வ்யூஹ வாஸுதேவருண்டாக வருளிச் செய்ததுக்கும் விரோதமில்லை.

விளக்கம் - (நித்யோதித சாந்தோதிதாதி பேதமும்) - இந்த வேறுபாடு என்ன? ஸம்ஹிதையில், “நித்யோதிதாத் ஸம்பபூவ ததா சாந்தோதிதோ ஹரி: - நித்யோதிதர் என்ற திருநாமம் கொண்ட பரவாஸுதேவரிடமிருந்து சாந்தோதிதர் என்னும் வ்யூஹ ஸ்ரீஹரி தோன்றினார்” என்பது போன்ற வரியில் கூறப்பட்டபடி, முக்தர்களால் எப்போதும் அனுபவிக்கப்பட்டபடி உள்ள நித்யோதிதர் என்று அறியப்படும் பரவாஸுதேவரும்; அவரிடமிருந்து தோன்றிய ஸங்கர்ஷணன் என்னும் வ்யூஹத்திற்குக் காரணமாக உள்ளவரும், சாந்தோதிதர் என்று அறியப்படும் வ்யூஹ வாஸுதேவரும்; இப்படியாக வாஸுதேவ மூர்த்தியில் உள்ள வேறுபாடு இங்கு கூறப்படுகிறது. வ்யூஹங்களானவை நான்கு என்றும், மூன்று என்றும் சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டது. “நாலும் உண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது, வ்யூஹ வாஸுதேவ ரூபத்துக்குப் பரரூபத்திற் காட்டில் அநுஸந்தேய குண பேதமில்லாமையாலே - வ்யூஹங்கள் நான்கு உள்ளபோது, மூன்று எனக் கூறப்பட்டது ஏனென்றால், வ்யூஹ வாஸுதேவ ரூபத்திற்கு, பரவாஸுதேவ ரூபத்தைக் காட்டிலும் தனித்து எண்ணியபடி உபாஸிக்கக் குண வேறுபாடு இல்லை என்பதால் ஆகும்” என்று கூறுவது போன்று, இவர் மூன்று வ்யூஹங்கள் என்று அருளிச் செய்ததற்கும், வ்யூஹ வாஸுதேவன் என்று அருளிச்செய்ததற்கும் விரோதம் இல்லை.

வ்யாக்யானம் - (ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யம்) ஆவது, சாந்தோதிதோத்பத்தி சொன்னவநந்தரம், “சாதுராத்ம்யம் அதோ பிண்டம் க்ருபயா பரமேஷ்ட்டிந:”, உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ய: பரச்சேதி கீர்த்யதே; சாந்தோதிதாத்

ப்ரவ்ருத்தஞ்ச சாதுராத்மய த்ரயம் ததா உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ஸேநேச மம ததபுந:; ஸுஷுப்தி ஸ்வப்ந ஸம்ஜ்ஞம் யத் ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞம் ததாபரம்; சாதுர்மாஸ்யம் மஹாபாக பஞ்சமம் பாரமேச்வரம்” என்றும், “ஆத்யோ வ்யூஹோ மயா ப்ரோக்தோ ஹ்யபரம் த்ரிதயம் ச்ருணு, உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் ஸ்வப்நாதிபத ஸம்ஸ்திதம்; ஸ்வபநாத்யவஸ்தா பேதஸ் து த்யாயிநாம் கேதசாந்தயே, தத் தத் பதஸ்த தேவாநாம் தந்நிவ்ருத்தயர்த்தமேவ ச, ஸ்வப்நாத்யவஸ்த ஜீவாநாம் அதிஷ்ட்டாதார ஏவ தே; கர்மாத்தமநாஞ்ச ஸேநேச! தத் பதஸ்தோ மமேச்சய:, உபாஸ்யோஹம் மஹாபாக பத பேத ப்ரயோஜநம்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாகத் தன் க்ருபையாலே பணணிதாய், த்யாயிகளுடைய கேதசாந்தியின் பொருட்டும், தத் தத் பதஸ்த ஜீவர்களுக்கு தந்நிவ்ருத்தியின் பொருட்டுமாய், தத்தவஸ்த ஜீவர்களுக்கு அதிஷ்டாத்தருதவேந தத் பதஸ்தனாய்க் கொண்டு, கர்மவச்யரான சேநர்க்கு உபாஸ்யனாகையே பத பேத ப்ரயோஜனமுமாய்க் கொண்டு வ்யூஹ சதுஷ்டயத்திலும் ப்ரத்யேகமுண்டான ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி துரீய ஸம்ஜ்ஞுகமான நாலுவடிவையுமுடையனாயிருக்கை.

விளக்கம் – (ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்மயம்) – ஜாக்ரத் முதலானவை நான்காக அறியப்படுவது எப்படி, ஏன்? சாந்தோதித உற்பத்தி குறித்து உரைத்த பின்னர், “சாதுராத்மயம் அதோ பிண்டம் க்ருபயா பரமேஷ்ட்டிந:, உபாஸக அநுக்ரஹார்த்தம் ய: பரச்சேதி கீர்த்யதே; சாந்தோதிதாத் ப்ரவ்ருத்தஞ்ச சாதுராத்மய த்ரயம் ததா உபாஸக அநுக்ரஹார்த்தம் ஸேநேச மம ததபுந:; ஸுஷுப்தி ஸ்வப்ந ஸம்ஜ்ஞம் யத் ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞம் ததாபரம்; சாதுர்மாஸ்யம் மஹாபாக பஞ்சமம் பாரமேச்வரம் - இப்படி உள்ளபோதிலும் பரமபுருஷனுடைய க்ருபையால் நான்கு விதமாயிற்று. எந்த ஒன்று, தன்னை த்யானம் செய்பவர்களுடைய விஷயத்தில் ஏற்பட்ட கருணையைக் காரணமாகக் கொண்டு ஆயிற்றோ அதுவே பரம் என்று கூறப்பட்டது. என்னுடைய நான்காக உள்ள தன்மை எதுவென்றால், சாந்தோதிதம் என்பதிலிருந்து உண்டான மூன்று முன்றாக உள்ள நான்குவிதமான வ்யூஹங்கள் ஆகும். எவை ஆழ்ந்த உறக்கம், கனவு போன்ற பெயர்கள் கொண்டதாக, விழிப்பு என்ற நிலையைக் கொண்டதாக, துரீயம் என்ற நான்காவது நிலையையும் கொண்டதாக உள்ளனவோ அவை சாதுராத்மயம் ஆகின்றன. இப்படியாக பரமேச்வரனுடைய தொடர்பு என்பது ஐந்தாக உள்ளன” என்றும், “ஆத்யோ வ்யூஹோ மயா ப்ரோக்தோ ஹ்யபரம் த்ரிதயம் ச்ருணு, உபாஸக அநுக்ரஹார்த்தம்

ஸ்வப்நாதிபத ஸம்ஸ்திதம்; ஸ்வப்நாதி அவஸ்தா பேதஸ் து த்யாயிநாம் கேதசாந்தயே, தத் தத் பதஸ்த தேவாநாம் தந்நிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஏவ ச, ஸ்வப்நாதி அவஸ்த ஜீவாநாம் அதிஷ்ட்டாதார ஏவ தே; கர்மாத்மநாம் ச ஸேநேச! தத் பதஸ்தோ மமேச்சய:, உபாஸ்யோஹம் மஹாபாக பத பேத ப்ரயோஜநம் - தொடக்கத்தில் உள்ள வ்யூஹம் குறித்து உமக்கு என்னால் கூறப்பட்டது. அடுத்த மூன்று குறித்துக் கூறக் கேட்பாயாக. உபாஸகர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதன் காரணமாக கனவு முதலான பதத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் எவை என்றால், கனவு முதலான நிலைகளானவை த்யானம் செய்பவர்களுடைய சாந்திக்காகவும், அந்தந்த நிலைகளில் உள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்கு அந்தந்த நிலைகளை நீங்குவதற்காகவும் உள்ளவை ஆகிறது. அத்தகைய நான்கு நிலைகளில் உள்ள மூன்று, கனவு போன்ற நிலைகளில் உள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்கு இருப்பிடமாக உள்ளன. அந்தந்த நிலைகளில் உள்ள வேறுபாடுக்களுக்குப் பயன் என்னவென்றால், கர்மத்தையே இயல்பாகக் கொண்டுள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்கு, எனது விருப்பத்தின் விளைவாக அந்தந்த நிலையில் நான் உபாஸிக்கத்தக்கவனாக இருத்தலே ஆகும்” என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, உபாஸகர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காகத் தனது க்ருபையால் செய்ததாய்; தன்னைத் த்யானம் செய்பவர்களுடைய அமைதியின் பொருட்டும், அந்தந்த நிலைகளில் உள்ள ஜீவாத்மாக்கள் அந்தந்த நிலையிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு என்பதாய்; அந்தந்த நிலைகளில் உள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்கு அந்தந்த நிலையில் புகுந்து அவரவர்களுக்கு இருப்பிடமாக இருந்தபடி, கர்மத்தின் வழி நடக்கும் சேதநர்களுக்கு உபாஸித்தபடி உள்ளதால் அந்தந்த நிலைகளுக்கு பயன் ஏற்படும்படியாக இருத்தல் என்பதே நான்காகிறது.

வ்யாக்யானம் – (கேசவாதி மூர்த்யந்தரம்) ஆவது, “ஏததந்தர்க்கதாஸ் ஸர்வே மூர்த்யந்த ரஸமாஹ்வயா:, கேசவாத்யா த்வாதச ச லலாடாதிஷு நிஷ்டிதா:, சரீர ரக்ஷகாஸ் ஸர்வே த்யாயிநாம் தாபசாந்தயே” என்றும், “கேசவாத்யம் த்ரயம் தத்ர வாஸுதேவாத் விபாவ்யதே, ஸங்கர்ஷணாச்ச கோவிந்த பூர்வம் த்ரிதயமத்புதம் த்ரிவிக்ரமாத்யம் த்ரிதயம் ப்ரத்யும்நாத் உதிதம் முநே! ஹ்ருஷீகேசாதிகம் தத்வத அநிருத்தாந் மஹாமுநே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, லலாடாதிகளிலே நின்று சரீர ரக்ஷணத்தைப் பண்ணா நின்று கொண்டு, த்யாயிகளினுடைய தாபசாந்தியின் பொருட்டாயிருப்பதாய், வ்யூஹ சதுஷ்டயத்திலும் ஓரொன்றிலே மும்மூன்றாக உத்பந்நமாய், மூர்த்யந்தர ஸமாஹ்வயமாயிருக்கிற கேசவாதி வ்யூஹாந்தரம்.

விளக்கம் - (கேசவாதி மூர்த்தயந்தரம்) - “ஏதத் அந்தர்க்கதாஸ் ஸர்வே மூர்த்தயந்தரஸமாஹ்வயா:., கேசவாத்யா த்வாதச ச லலாடாதிஷு நிஷ்டிதா:., சரீர ரக்ஷகாஸ் ஸர்வே த்யாயிநாம் தாபசாந்தயே - கேசவன் தொடக்கமாக உள்ள பன்னிரண்டு வ்யூஹ மூர்த்திகள், நெற்றி தொடக்கமாக பின் கழுத்து முடிய உள்ள இடங்களில் உள்ள வ்யூஹ மூர்த்திகள் ஆவர். அவர்கள் அனைவரும் தங்களை த்யானிப்பவர்களுடைய துன்பங்களைப் போக்கி, அவர்களுடைய சரீரங்களைக் காக்கிறார்கள்” என்றும், “கேசவாத்யம் த்ரயம் தத்ர வாஸுதேவாத் விபாவ்யதே, ஸங்கர்ஷணாச்ச கோவிந்த பூர்வம் த்ரிதயமத்புதம் த்ரிவிக்ரமாத்யம் த்ரிதயம் ப்ரத்யும்நாத் உதிதம் முநே! ஹ்ருஷீகேசாதிகம் தத்வத அநிருத்தாந் மஹாமுநே - கேசவன், மாதவன், நாராயணன் ஆகிய மூவரும் வாஸுதேவனிடமிருந்தும்; கோவிந்தன், விஷ்ணு, மதுஸூதனன் ஆகிய மூவரும் ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்தும்; த்ரிவிக்ரமன், மாதவன், ஸ்ரீதரன் ஆகிய மூவரும் ப்ரத்யும்நனிடமிருந்தும்; இருடிகேசன், பத்மநாபன், தாமோதரன் ஆகிய மூவரும் அநிருத்தனிடமிருந்தும் உண்டானவர்கள்” என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, நெற்றி முதலான இடங்களில் இருந்தபடி தங்களை த்யானிப்பவர்களுடைய சரீரங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, அவர்களுடைய துன்பங்களைப் போக்குவதற்காக உள்ளவர்களும், நான்கு வ்யூஹங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்றுமூன்றாக உற்பத்தி ஆனவர்களும், கேசவன் தொடக்கமாக உள்ள வ்யூஹங்கள் ஆவார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 356)

5-3-7 வலையுள் அகப்படுத்து என்னை நன்நெஞ்சம் கூவிக்கொண்டு
அலைகடற்பள்ளியம்மாளை ஆழிப்பிரான் தன்னை
கலைகொள் அகல் அல்குல் தோழி! நம் கண்களாற் கண்டு
தலையில் வணங்கவும் ஆங்கொலோ? தையலார் முன்பே

பொருள் - பரிவட்டம் கட்டப்பட்டது போன்று அழகான பரந்த இடுப்பைக் கொண்ட தோழியே! அனைவரையும் கவர்ந்து இழுக்கக்கூடிய குணங்கள் மற்றும் செயல்கள் என்னும் வலையில் என்னை அகப்படுத்தி, என்னைக் காட்டிலும் அவனிடம் அதிகமான ஈடுபாடு கொண்ட எனது நெஞ்சத்தை அழைத்துக் கொண்டவனாக, அலைகள் கொண்டதான ஸமுத்ரத்தில் ஏகாந்தமாகப் பள்ளி கொண்டவனாக, அத்தகைய சயனிக்கும் அழகைக் காண்பித்து என்னைத் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்ட ஸ்வாமியாக, அந்த அழகைக் காப்பாற்றியபடி நிற்கும் சக்கரத்தாழ்வானைக் கொண்டவனாக உள்ள அவனை, நம்முடைய கண்களால் கண்டு, நம்மைப் பழி கூறுகின்ற பெண்கள் முன்பாக, நம்முடைய தலையால் வணங்குவது நிகழுமோ?

அவதாரிகை - அவன் குணஹாநி சொல்லுகிற ஸ்த்ரீகள் வாயடங்கும்படி நாம் அவனை வரக்கண்டு, அந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல்லோமேயென்கிறாள்.

விளக்கம் – “அவனுடைய குணத்தில் தோஷங்களைக் கூறும் பெண்களுடைய வாயானது அடங்கும்படியாக, நாம் அவன் வருவது கண்டு, நம்முடைய தலையால் அவன் செய்த உபகாரத்திற்காக வணங்க இயலும் அல்லவோ?” என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – (வலையுளகப்படுத்தென்னை இத்யாதி) என்னை, தப்பாதபடி ஸ்மித வீசுணாதிகளிலேயகப்படுத்தி. தானென்றால், “நெஞ்சேயியற்று வாயெம்மொடு நீ கூடி” என்று நான் பிற்பாடையாம்படி என்னிற்காட்டிலும் முற்படும்படியான நெஞ்சைத் தன்பக்கலிலே நொடித்துக்கொண்டு. (அலைகடல் பள்ளியம்மாளை) “ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலேயிருக்கில், ‘பெண்களுக்கு ஓலக்கங் கொடுத்தவிடம்’ என்று ப்ராப்தி சொல்லிக் கொண்டு வரும்” என்று எட்டவொண்ணாத நிலத்திலே பின்னையும் போய்ப்புக்கான். (அலைகடல்) பெண் பிறந்தார்க்குக் கணிசிக்கவொண்ணாதபடி சஷுபிதமான கடலாயிற்று. (அலைகடற்பள்ளியம்மாளை) மஹாதநம் கைப்பட்டவாறே கடலோடத் தொடங்கினான். (ஆழிப்பிரான் தன்னை) “புகவொண்ணாத நிலத்திலே புக்கான்” என்று விடவொண்ணாதபடியாயிற்றுக் கையுந்திருவாழியுமான அழகு. கடலோடியாகிலும் பெறவேண்டியாயிற்றிருப்பது.

விளக்கம் - (வலையுள் அகப்படுத்தென்னை இத்யாதி) – என்னைத் தப்பாதபடியாக தனது புன்னகை மற்றும் கடைக்கண் பார்வை ஆகியவற்றில் அகப்படுத்தி. (நல் நெஞ்சம் இத்யாதி) – அவனைக் குறித்த விஷயம் என்றால், பெரியதிருவந்தாதி (1) - நெஞ்சேயியற்று வாயெம்மொடு நீ கூடி - என்பதற்கு ஏற்ப, நான் பின்னே செல்லும்படியாக, என்னைக் காட்டிலும் முன்னே செல்லும் எனது நெஞ்சத்தைத் தன்பக்கம் அழைத்துக் கொண்டு. (அலைகடல் பள்ளி அம்மாளை) - ஸ்ரீமத் துவாரகையில் இருந்தால், “இது பெண்களுக்குத் தனது திருமுகம் காண்பித்தபடி உள்ள இடமாகும்” என்று ஸம்பந்தம் உரைத்தபடி வரக்கூடும் என்பதாக எண்ணி, எட்டாத இடத்தில் சென்று கிடந்தான். (அலைகடல்) – பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களால் நினைத்தும் பார்க்க இயலாத கொந்தளித்தபடி உள்ள கடல். (அலைகடல் பள்ளி அம்மாளை) - எனது நெஞ்சம் என்ற பெரிய செல்வம் கிடைத்த பின்னர், கப்பல் வியாபாரம் செய்பவன் போன்று கடலுக்குச் சென்றான். (ஆழிப்பிரான் தன்னை) – “நம்மால் செல்ல இயலாத இடத்தில் உள்ளான்” என்று எண்ணி விட இயலாதபடியாக, திருக்கரமும் சக்கரமும் சேர்ந்த அழகு உள்ளது. ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து சென்றாவது பெறவேண்டும் என்னும்படியாக உள்ள அழகு.

வ்யாக்யானம் - (கலை இத்யாதி) நல்ல பரிவட்டத்தையுடைத்தான அகன்ற நிதம்பப் ப்ரதேசத்தையுடைய தோழி! உன் வடிவுபோலே அநுகூலமாயிருக்க வேண்டாவோ உன் வார்த்தையும்? அன்றிக்கே, அவள் மடியிலே கிடந்து சொல்லுகிறாளாகவுமாம். “தோழிமீரென்னையினியும்க்காசையில்லை” என்றாள் கீழே; “தோழி! நங்கண்களாற் கண்டு” என்று ஸம்போதியா நின்றாள் இங்கே, இது தன்னில் சேர்த்தியென்? என்னில், தாய்மார் சொல்லுகிற வார்த்தையை இவர்களும் சொல்லுகையாலே, “என்னையினியும்க்காசையில்லை” என்றாள்; இதுவேயாயிருப்பாரை விட்டு “தீர்ந்தவென் தோழி” என்னலாம்படி நெஞ்சு கலந்து ஒரு நீராயிருக்கிற உயிர்த்தோழியைப் பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாள். (நங்கண்களாற் கண்டு) இப்போது இவள் ஹிதஞ்சொன்னாளே யாகிலும், காணும்போது நாலுகண்ணாலே காணும் காண்பது; அல்லது இரண்டுகண்ணாலுங்காண வேண்டாள்.

விளக்கம் - (கலை இத்யாதி) - சிறந்த புடவையைக் கொண்டதாக அகன்ற நிதம்பப் பகுதியை உடைய தோழி! உனது இந்த நேர்த்தியான வடிவம் போன்று, உனது சொற்களும் எனக்கு ஏற்றபடி இருத்தல் வேண்டாமா? அல்லது, அவளுடைய மடியில் தலை வைத்துக் கிடந்தபடி நாயகி உரைப்பதாகவும் கொள்ளலாம். கடந்த பாசுரத்தில், “தோழிமீர் என்னை இனி உமக்கு ஆசை இல்லை” என்று உரைத்தாள்; இங்கு “தோழி! நங்கண்களாற் கண்டு” என்கிறாள். இந்த இரண்டு முரணான சொற்களுக்குப் பொருத்தம் எப்படி உண்டாகும் என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். தாய்மார்கள் கூறும் சொற்களை இவர்களும் உரைப்பதால் “என்னை இனி உமக்கு ஆசை இல்லை” என்றாள்; இவ்விதம் உரைப்பவர்களை விடுத்து, “தீர்ந்த என் தோழி” என்பதற்கு ஏற்ப நெஞ்சுடன் நெஞ்சு ஒன்றாகக் கலந்தபடி உள்ள உயிர்த்தோழியைப் பார்த்து உரைக்கிறாள். (நம் கண்களால் கண்டு) - தாய்மார்கள் கூறுவது போன்று இவளும் நன்மை அளிக்கும் சொற்களையே கூறினாலும், புருஷகாரம் என்பதை முன்னிறுத்தி இவள் காண்பதாக கொள்ளவேண்டும்; அதாவது நான்கு வேதங்கள் என்னும் கண்கள் கொண்டும், அதனை அறிந்தவர்களை முன்னிட்டுமே அவனைக் காணவேண்டும்; அல்லாமல் கடைக்கண் மற்றும் இடைக்கண் என்பதாகப் பார்க்கவில்லை.

வ்யாக்யானம் - (தலையில் இத்யாதி.) “பிரிந்தவிடத்தில், தன்னுடைய ஸ்த்ரீவத்துக்குப் போரும்படி அவன்தானே வரப்பார்த்திருந்திலன், அவனும் வரவுதாழ்த்தான்” என்று பழி சொல்லுகிற இவர்கள் முன்பே அவனும் வந்து, அந்த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகத் தலையாலே வணங்கப் பெறவல்லோமோ? இத்திருவாய்மொழியை ஆழ்வான் ராஜேந்தர சோழனில், ஸந்த்யாஸதஸ்ஸிலே நிர்வஹியாநிற்க, ஆமருவிநிரைமேய்த்தான் நம்பியார் நூறு வயஸ்ஸு போந்திருப்பாரொருவர் நடுங்க நடுங்க எழுந்திருந்து நின்று, “ஆழ்வான், தலைமகள் தலையாலே வணங்கப் பெறுமோ” என்ன; “பெறும். சிஷ்டாசாரமுண்டு காணும்; ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் அநுஷ்டித்தான் காணும். சிரஸா சாபி வாதய” என்று. “கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:” என்று ஜநக குலத்திலுள்ளார்க்கு மேலில்லையிறே ஆசாரத்துக்கு.

விளக்கம் - (தலையில் இத்யாதி) - ஊரில் உள்ளவர்கள், “இவள், தன்னை விட்டு அவன் பிரிந்துள்ள நேரத்தில், தனது பெண்மைக்குத் தாழ்வு ஏற்படும்படியாக, அவன் தானாகவே வருவான் என்று எதிர்ப்பார்த்தபடி இருந்தான். அவனும் தாமதம் செய்தபடி உள்ளான்” என்று பழி உரைத்தனர்; இப்படிப்பட்ட அவர்கள் முன்பாக அவன் வந்து நின்றான். அவன் இப்படியாகத் தகுந்த நேரத்தில் வந்து சேர்ந்ததன் மூலம் நமக்குச் செய்த உதவிக்குப் பிரதி உபகாரமாக, நாம் நமது தலையைத் தாழ்த்தி வணங்கலாம் அல்லவோ? இந்தத் திருவாய்மொழியை ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான், ராஜேந்தரசோழனுடைய மாலை நேர சான்றோர் அவையில் விளக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, நூறு வயது கொண்டிருந்த ஸ்வாமி ஆமருவிநிரைமேய்த்தான் நம்பி என்பவர் நடுங்க நடுங்க எழுந்து, “ஆழ்வான்! நாயகி தனது தலையைத் தாழ்த்தி வணங்குதல் என்பது தகுமோ?”, என்று கேட்டார். இதற்கு ஆழ்வான், “சரியே ஆகும். இதற்கு முன்பு இவ்விதம் செய்தவர்கள் உள்ளனர். ஜநகனுடைய திருமகள் இவ்விதம் செய்தாள்” என்றார். தொடர்ந்து ஸுந்தரகாண்டம் (38-55) - கௌஸல்யா லோகபர்த்தாரம் ஸுஷுவே யம் மநஸ்வினீ தம் மமார்த்த ஸுகம் ப்ருச்ச சிரஸா சாபி வாதயே - பரந்த மனம் கொண்ட கௌஸல்யாதேவி, அனைத்து லோகக்களையும் காப்பாற்றவல்ல எந்த ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாளோ, அந்த இராமனை, என் பொருட்டு நலம் விசாரித்து, எனக்காகச் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குவாயாக - என்பதை உரைக்கிறார். கீதை (3-20) - கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய: - ஜனகர் முதலான ஞானிகள் பற்றுதல் ஏதும் இன்றி கர்மங்களைச் செய்ததன் மூலம் தங்கள் பேற்றை

அடைந்தனர் - என்பதற்கு ஏற்ப, ஜனக குலத்திதில் உள்ளவர்களைக் காட்டிலும் மேலாக, “வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம்” என்பதை உணர்த்த வேறு யாரும் இல்லை அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் – (கௌஸல்யேத்யாதி) நாட்டில் ஸ்த்ரீகள், “இங்கிருக்கும் நாளைக்கு நமக்கு ரக்ஷகனாய்ப் பின்பு நரகத்தில் புகாதபடி பரிஹரிக்மைக்கும் ஒரு பிள்ளை வேணும்” என்று நோன்பு நோற்றுப் பெறுவார்கள். அங்ஙனன்றிக்கே, எங்கள் மாமியார் தன் நெஞ்சிலுண்டான அகலத்தாலே, “லோகத்துக்காக ரக்ஷகனாகவல்லானொரு பிள்ளையைப் பெறவேணும்” என்று நோன்பு நோற்றுப் பெற்றார்; அவர் நினைவு தப்பவோ? அந்த லோகத்துக்குள் அந்தர்பூதையல்லேனோ நான். இனி, “நாட்டில் ஸ்த்ரீகள் பர்த்தாக்கள் ஸமர்த்தரானபோது ஆதரித்தும், அஸமர்த்தரானபோது உபேக்ஷித்தும் போரக் கடவர்களாயிருப்பதொன்றுண்டு; நீர் எல்லாவவஸ்த்தையிலும் அவரை யாதரித்துப் போருங்கிடீர்” என்று அவர் என்னைக் குறித்துச் சொல்லிவிட்டார்; நானும் அப்படியே செய்து போராநிற்க, கிண்ணகத்தில் குமிழிக் கீழே சாவி போமாபோலே, தாம் என்னுடைய ரக்ஷணத்தில் நெகிழநின்றது அவர் நினைவு ஸங்குசிதமாகவோ என்று சொன்னென்று சொல்லு. (தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச) எங்களுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நாங்கள் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டுவதொன்றில்லையிறே, அதுவும் அவர் நினைவில் உண்டாகையாலே; இனி, க்ரம ப்ராப்தி பற்றாமையாலுள்ளதிறே இப்போதுபடுகிறது. தாமுளராக எங்களுடைய ரக்ஷணம் தப்பாதிறே; ஆன பின்பு, தம்முடைய உண்மையை ஆசாஸிக்கையிறே இனி எங்களுக்குள்ளது, அங்குத்தைக்கு ஒரு குறைகளில்லையே யென்று கேட்டென்று சொல்லு. (சிரஸா சாபி வாதய) நாட்டாரளவன்றிக்கே, தாம் விசேஷித்து எங்களைக் கைப்பிடிக்கையாலுண்டான வாசி நாங்கள் பெறாத பின்பு, நாட்டாரோபாதியாகிலும் பெறக்குறையில்லையிறே. இனி, நாட்டார் பெறுவது பெறப் பார்த்தால், அவர்கள் தம்பக்கல் செய்யுமத்தையும் செய்யவேணுமிறே; ஆனபின்பு, நாங்கள் தலையாலே தந்திருவடிகளிலே வணங்கினோமென்று நீ எனக்காக அவர் திருவடிகளிலே விழு” என்றும் அருளிச்செய்தாள்.

விளக்கம் - அடுத்து மேலே கூறப்பட்ட ஸுந்த்ரகாண்ட ச்லோகத்தை வ்யாக்யானம் செய்கிறார். (கௌஸல்யேத்யாதி) - நாட்டில் உள்ள பெண்கள் அனைவரும், “இங்கு நாம் உள்ள காலம் முடிய நம்மைக் காப்பற்றிய பின்னர், நரகத்தில் நாம் செல்லாதபடியாகக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு பிள்ளை வேண்டும்” என்று நோன்பு நோற்று, அப்படிப்பட்ட குழந்தையைப் பெற முயல்வர். ஆனால் எங்கள் மாமியாரான கௌஸல்யாதேவி தனது பரந்த உள்ளத்தின் காரணமாக, “இந்த லோகத்தை காப்பாற்றும்விதமாக ஒரு பிள்ளையை நான் பெற வேண்டும்” என்று நோன்பு நோற்று இராமனைப் பெற்றாள். அவருடைய அந்த எண்ணம் தப்பாகலாமா? அப்படிப்பட்ட குலத்தில் பிறந்தவள் அல்லவோ நான்? அப்படிப்பட்ட கௌஸலை என்னிடம், “நாட்டில் உள்ள பெண்கள் பலரும் தங்களுடைய கணவன்மார்கள் தங்களுக்கு ஏற்ற செயலைச் செய்தபடி இருந்தல் அவர்களை ஆதரிப்பர்; அப்படி இல்லையென்றால் அவர்களை ஒதுக்குவார்கள். ஆனால் நீ அனைத்து நிலைகளிலும் இராமனை ஆதரித்தபடியே இருத்தல் வேண்டும்” என்று என்னிடம் கூறியுள்ளார். நானும் அவ்விதமே செய்தபடி உள்ளேன். ஆனால், வெள்ளப்பெருக்கானது தான் பிறந்த இடத்தையும் மூழ்கடித்துப் போவது போன்று, இராமன் என்னைக் காப்பதில் தளர்ந்தது என்பது அவர் நினைவு குறைந்ததாலேயோ என்று நான் கேட்டதாக அனுமனாகிய நீ அவரிடம் சென்று உரைப்பாயாக. (தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச) - அவருடைய நினைவு எப்போது எங்களுக்கு உள்ளதால், எங்களைக் காக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்துப் பெற வேண்டியது ஏதும் இல்லை அல்லவோ? ஆனால், “ஒருவர் தான் அடையவேண்டிய பேற்றின் காரணமாகக் கைகளைக் குவித்து அஞ்சலி செய்தல் என்னும் செயல் ஏற்குமோ?” என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். முறையாகச் சென்று அடைதல் என்பது இயலாமல் உள்ளதால் அல்லவோ இவ்விதம் செய்ய வேண்டியதாக உள்ளது? அவர் உள்ளபோது எங்களைக் காப்பாற்றுதல் என்பது தப்பாது அல்லவோ? ஆகவே அவருடைய உண்மையான தன்மையைப் போற்றுதல் என்பது எங்களுக்கு உள்ளது; அதனால்தான் அங்கு குறை ஏதும் இல்லை அல்லவோ என்று நான் கேட்டதாக நீ அவரிடம் உரைப்பாயாக. (சிரஸா சாபி வாதய) - ஊரில் உள்ளவர்கள் போன்று அல்லாமல், தான் சிறப்பாக எனது கையைப் பிடித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டார்; ஆனால் அவர்களைக் காட்டிலும் எனக்குள்ள வேறுபாடு என்பதை நான் பெறவில்லை; ஆயினும் அவர்கள் அடையும் பேற்றையாவது நான் பெறுவதில் என்ன குறை என்னிடம் என்னிடம் உள்ளது? ஊரில் உள்ளவர்கள் அடைவதை நானும் அடையவேண்டும் என்றால், அவர்கள் இராமன் விஷயத்தில் செய்யும் அனைத்தையும் நானும் செய்ய

வேண்டும் அல்லவோ? ஆகவே நான் எனது தலை கொண்டு அவருடைய திருவடிகளில் வணங்கினேன் என்பதை உரைத்து, எனக்காக நீ அவருடைய திருவடிகளில் விழுவாயாக என்று உரைத்தாள்.

வ்யாக்யானம் – “இதுதான் ப்ரணய ரோஷம் தலையெடுத்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையோ, அபேசைஷ தோற்றச் சொல்லுகிற வார்த்தையோ” என்ன; “கீழ், திருவடி வந்தபோது ப்ரணய ரோஷத்தாலே வந்த சிவிக்குத் தோற்றச் சொன்ன வார்த்தைகளடைய மாறும்படி குளிர அவன் வார்த்தை சொல்ல, அநந்தரம் திருவுள்ளத்திலே ஒரு ப்ரஸாதம் பிறந்து, ப்ராப்தியில்லாமையால் வந்த அநவாப்தியுங் கிடக்க அருளிச்செய்கிற பாசரம்” என்று அருளிச்செய்தார்.

விளக்கம் – “சீதை இவ்விதம் கூறியது என்பது இராமனுடன் கொண்ட ஊடல் காரணமாக, அவன் மீது கொண்ட சீற்றத்தின் விளைவாக உரைத்து சொற்களா அல்லது அவனிடம் உள்ள விருப்பம் காரணமாக வந்த சொற்களா?” என்று கேட்கலாம். இதற்கு விடை அளிக்கிறார். அதாவது, முதலில் அனுமன் வந்தபோது மனைவிக் கே உரிய காதல் கோபத்தால் சீதை உரைத்தாள். அந்தச் சீற்றம் மாறி, அவள் மனம் குளிரும்படியாக அனுமன் சில சொற்களை உரைத்தான். அதன் பின்னர் சீதையின் திருவுள்ளத்தில் சற்றே அமைதி ஏற்பட்டது. அத்துடன் சேர்ந்து, இராமனை அடைய இயலாத காரணத்தால் ஏற்பட்ட குறையும் சேர்ந்து, இந்தச் சொற்கள் வெளிப்பட்டன என்று கருத்து.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 71)

27. தவ அம்ருதஸ்யந்திநி பாத பங்கஜே

நிவேசித ஆத்மா கதம் அந்யத் இச்சதி
ஸ்திதே அரவிந்தே மகரந்த நிர்ஃபரே
மதுவ்ரத: ந இக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே

பொருள் - அமிர்தம் பெருகியபடி உள்ள உனது திருவடித் தாமரைகளில் வைக்கப்பட்ட எனது மனமானது, அதனைத் தவிர வேறு எதனை விரும்பும்? தேன் நிறைந்த சிவந்த தாமரை உள்ளபோது, வண்டானது முள்ளிமலரைக் காணுமோ?

அவதாரிகை - “என்னுடைய அந்நயகதித்வத்தாலே விடமாட்டாத அளவேயோ? தேவர் போக்யதையிலே அழுந்தின மநஸ்ஸும் வேறொன்றில் போகமாட்டாது” என்கிறார்.

விளக்கம் - “எனக்கு வேறு கதி இல்லை என்ற நிலை மட்டுமோ என்னிடம் உள்ளது? உனது இன்பம் என்பதில் ஆழ்ந்துள்ள எனது மனமானது, வேறு எதிலும் செல்லாது” என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாத பங்கஜே) ப்ராப்தமுமாய், போக்யமுமான தேவர் திருவடிகளிலே. “விஷ்ணோ: பதே பரமே மதவ உத்ஸ:”, “ரஸோ வை ஸ:”, “தேனே மலரும் திருப்பாதம்” என்று ச்ருதி ஸித்தமிறே போக்யதை. (நிவேசிதாத்மா)

தேவருடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாதத்தாலே நிவேசிக்கப்பட்ட மநஸ்ஸானது. அபோக்யமுமாய், அப்ராப்தமுமான ஹேய விஷயங்களிலே பழகிப்போந்த மநஸ்ஸு, ஸூரி போக்யமான தேவர் திருவடிகளிலே அவகாஹிக்கும்போது, தேவர் ப்ரஸாதமே வேண்டாவோ?

விளக்கம் - (தவ அம்ருதஸ்யந்திநி பாத பங்கஜே) - அடையப்பட வேண்டியதும், இனிமையாக உள்ளதும் ஆகிய உனது திருவடிகளில். யஜூர் (2-4-6) - விஷ்ணோ: பதே பரமே மதவ உத்ஸ: - விஷ்ணுவின் உயர்ந்த திருவடிகளில் அமிர்தம் பெருகி நிற்கிறது - என்றும், தை. ஆ. (7) - ரஸோ வை ஸ: - ஆநந்தம் என்ற ரஸம் பெருகியபடி - என்றும், திருவாய்மொழி (1-5-5) - தேனே மலரும் திருப்பாதம் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, இவனுடைய திருவடிகளின் இனிமையானது வேதங்களால் அறியப்படுகிறது. (நிவேசித ஆத்மா) - உன்னுடைய, எந்தவிதமான காரணமும் இன்றிப் பெருகுவதான அருள் மூலம் உன்னிடம் வைக்கப்பட்ட மனமானது. இனிமை அல்லாததும் அடையப்படவேண்டியது அல்லாததும் ஆகிய தாழ்ந்த உலக விஷயங்களில் பல காலம் பழகியபடியே உள்ள மனமானது, நித்யஸூரிகளுக்கு இனிமையாக உள்ள உனது திருவடிகளில் மூழ்கும்போது, உனது அருள் வேண்டாமோ?

வ்யாக்யானம் - (கதமந்யதிச்சதி) “மய்யாஸக்தமநா:” என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளிலே ஸக்தமான மநஸ்ஸூ, தத் வ்யதிரித்த விஷயங்களில் ச்ரத்தை பண்ணும்படி எங்ஙனே? உன் வாசியையும் அறிந்து வைத்து, சைதந்ய ப்ரஸர த்வாரமான இது, விஷயாந்தரங்களை விரும்பும்படி எங்ஙனே? (அரவிந்தே மகரந்த நிர்ப்பரே ஸ்திதே ஸதி) ஸூக ஸ்பர்சமாய், மதுவாலே பூர்ணமான செந்தாமரையானது, போக்தாக்களைக் குறித்து அவஸர ப்ரதீக்ஷமாயிருக்க. (மது வ்ரத:) மதுவே ஜீவனமான பதார்த்தம் என்னுதல்; மது ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற இடத்திலே பருகக்கடவோம் என்கிற ஸங்கல்பத்தை உடைய பதார்த்தம் என்னுதல். (இக்ஷுரகம் ந வீக்ஷதே) கிட்டுகையே அரிதாய், கிட்டினாலும் நாக்கு நனையப் போராதேயிருக்கிற முள்ளிப்பூவிலே சென்று பணியாதொழிகை யன்றிக்கே, கடாக்ஷிப்பதும் செய்யாது. (ஹி) இது உபதேசிக்கவேண்டுமோ தேவருக்கு? ஸம்ப்ரதிபந்நமன்றோ? “எங்குப் போய் உய்கேன் உன் இணையடியேயடையல்லால்” என்றிராதோ ஜீவன்?

விளக்கம் - (கதம் அந்யத் இச்சதி) - கீதை (7-1) - மய்யாஸக்தமநா: - என்னிடம் ஈடுபாடு கொண்ட மனம் உடையவனாக - என்பதற்கு ஏற்ப, உனது திருவடிகளில் நிலைக்கும் மனமானது, உன்னை அல்லாமல் மற்ற விஷயங்களில் சிரத்தையுடன் இருப்பது எப்படி? உனது வேறுபாட்டை நன்றாக அறிந்து, ஞானத்தை ஏற்படுத்தவல்லதாக உள்ள இது, மற்ற விஷயங்களை விரும்புவது எப்படி? (அரவிந்தே மகரந்த நிர்ப்பரே ஸ்திதே ஸதி) - சுகமாக உள்ளதாக, மதுவால் பரிபூர்ணமாக உள்ள செந்தாமரையானது, தன்னை அனுபவிப்பவர்களைக் குறித்து எப்போதும் தயாராக உள்ளபோது. (மது வ்ரத:) - திருவடித் தாமரைகளில் பெருகும் மதுவே பிழைக்க வைக்கும் பதார்த்தம். இத்தகைய மதுவானது எங்கு பெருகியபடி உள்ளதோ அந்த இடத்தில் பருகுவோமாக என்று ஸங்கல்பம் செய்யும்படியாக உள்ள ஒரு வண்டானது, (இசுஷுரகம் ந வீசுஷதே) - கிட்டுவதற்கு அரியதாக, கிட்டினாலும் நாக்கு நனைப்பதற்குக் கூட போதுமானதாக இல்லாதபடி உள்ள முள்ளிப்பூவில் சென்று ஒதுங்காமல் இருப்பதுடன், அதனைப் பார்க்கவும் செய்யாது. (ஹி) - இதனை உனக்குக் கூறவும் வேண்டுமா? இது நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒன்று அல்லவோ? பெருமாள் திருமொழி (5-5) - எங்குப் போய் உய்கேன் உன் இணையடியேயடையல்லால் - என்று அல்லவோ ஜீவாத்மா உள்ளது?

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்